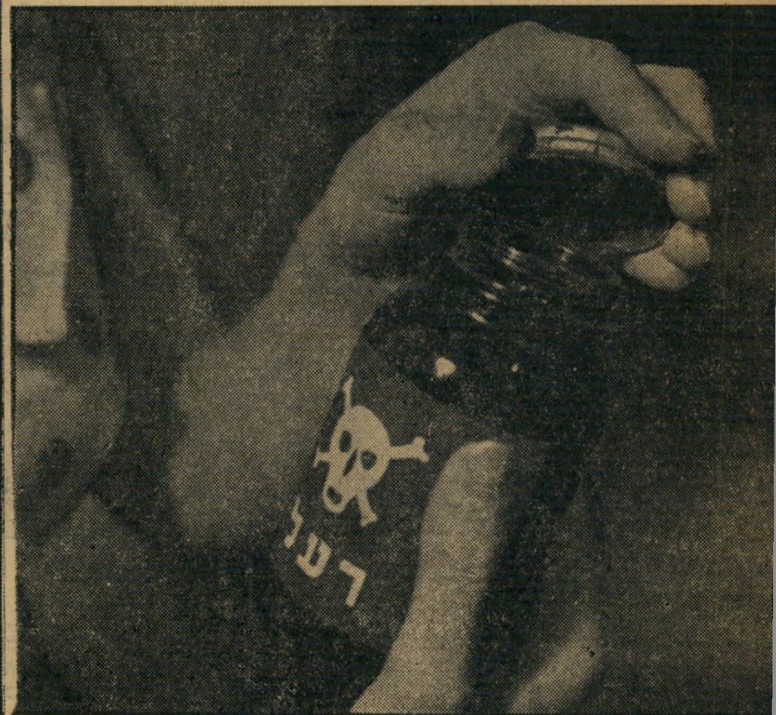

יריה

למרות שההתאבדות ביריה היא המהירה וחסרת-הכאבים ביותר, נוק' טיס בה רק מעטים, יחסית. הסיבה היא הקושי להשיג את כלי היריה. רוב המתאבדים ביריה (31 בשנת 1956, 5 מהם נשארו בחיים) הם חיילים, קציני צבא, שוטרים או אנשי בטחון אחרים, שומרים, חברי קיבוצים. משי טריות כל המדינות חשדניות מאד לגבי ההתאבדות ביריה, ומקרה כזה נבדק כאילו היה זה מקרה רצח, עד שהבולשת משתכנעת כליל שההתאבדות אינה רצח מבוית.

הרעלה

יותר משליש המתאבדים בשנה החולפת ביכרו למות מתוך שינה. הם קנו כמות גדולה של גלולות שינה, בלעו אותן בזו אחר זו. אולם מסתבר שדרך זו אינה יעילה ביותר. לעומת 60 איש ואשה שמצאו את מותם בדרך זו, הצילו השירותים הרפואיים 282 אזרחים בשנת 1956.

קפיצה מגובה

שבועות אחדים לפני שהושלם בית-המידות של מקרה ההתאבדות ההסתדרות בתל-אביב, אירע בו

הראשון. מחוסר-עבודה מיואש קפץ מגג הקומה ה-19 שישית. מנהלי הבנין מיהרו לסגור את הגג למבק' רים. התוצאה הבלתי נמנעת היא בדרך כלל מוות (34 מתוך 51). הנשארם בחיים הופכים לבעלי מום.

יבנות

במקום כלשהו, נמסרת, ווטרים, כי לפנייהם מקרה ת הבלתי-טבעיים. בתוך היר את הסיבות למעשה

שאל לוח, המצביע על ואל. מתוך 692 אזרחים זות זאת, היו מניעיהם "סכסוך משפחתי" 34 ודה; 49 "בלתי ידוע";

נוך "דכאון כללי", הוא פורסם ברבים. אין ספק אלא תוצאה של חוסר- וחולירוח שלא אושפזו.

וסיכסוכי המשפחה

.. כתבה אשה בת 36 אכזיה, בחורף שעבר. נוב, בין השאר: "דורוה לב".

ווף עלידי הגלים, איתרו ה, בן 16, נהרג שנתיים ין נפשי, החליטה לבסוף

לטתם. הם אינם פוזחים

מזרוע החוק, העלולה להעמיד אותם לדין, אם יכשלו. המרירות, האכזבה והיאוש הדוחפים אותם לצעדס הגורלי, אינם משאירים כנראה מקום להרהורים רבים.

למרות שמספר המתאבדים והמנסים להתאבד, מבין הצעירים עד גיל 18, מגיע ל-50, יודעת הסטאטיסטיקה המשטרית להצביע רק על 31 מקרים של "אהבה נכזבת". מסתבר, איפוא, שגם בגיל צעיר מ-18 פועלות כל שאר הסיבות: החל בסכסוך משפחתי, בין בן להוריו, וכלה במחלה או קשים כספיים.

★ ★ ★

אין הבדל בין גבר ואשה

מכנה המשותף למרבית הרוצים להתאבד, הוא מצבם המשפחתי הישיר או המצב הנגרם במשפחותיהם עקב קשים כלכליים. משום כך אין לראות את העליה במספר המתאבדים משנת 1955 (648) לשנת 1956 (692), אלא בזווית ראייה זו.

אפילו הסטאטיסטיקה הממשלתית נאלצת להודות בעליית מספר המתאבדים מתוך קשים כלכליים. כך, למשל, מורים מספרי הדו"ח המשטרתי על 24 מתאבדים ומנסים להתאבד מסיבת "חוסר עבודה" בשנת 1955, לעומת 34 בשנה שלאחריה. גם בעמודות ה"דיכאון הכללי" מצביעה המשטרה על עליה ניכרת בשנה אחת: 376 בשנת הדו"ח האחרונה, לעומת 313 בשנת 1955. אין ספק שבעמודה זו כלולים גם מקרים רבים של התאבדות על רקע קשים כלכליים.

הסיבות למעשי ההתאבדות אינן שונות, בדרך כלל, אצל נשים וגברים. רוב הסיבות משותפות לשני המינים, אולם בשעה שגברים רבים יותר מתאבדים כתוצאה מ"סכסוך משפחתי" ו"סכסוך בין בעל לאשתו", נוקטות הנשים (90 מהן התאבדו בשנה החולפת ו-250 ניסו להתאבד, ללא הצלחה) בצעד יאוש כזה מסיבות של רעב בבית, מחלה, או דיכאון בעקב אסון משפחתי.

"שמתי קץ לחיי, מכיון שאמך עובה אותי בצורה מחפירה ומלוכלכת. בידיה היא הרגה אותי באופן רוחני, ואחרי כן לא נשאר לי כלום מלבד לגמור בצורה פיזית. אמך שואה אותי כל ימי חיי. במשך כל הזמן היתה דוקרת בי סכין מאחורי גבי..." כתב אב-מתאבד לבתו. היה זה אחד המקרים האופייניים של התאבדות על רקע של סכסוך משפחתי.

"התאבדתי כי לא היה לי אוכל", כתב בפשטות מתאבד אחר. רבים אחרים שמאסו בחייהם לא טרחו להשאיר הסבר.